

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.47/2025/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. november 28. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának 2025. március 6. napján kihirdetett Kb.II.79/2024/6. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. március 6. napján kihirdetett Kb.II.79/2024/6. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés), ezért öt 200 napi tétel, napi tételenként 1.750.- forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott 300.000.- forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] Az ítélet kihirdetésekor a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapi határidőt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a vádlott terhére, pénzbüntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Az ügydöntő határozatot a vádlott és védője tudomásul vette.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bíróság az általa feltárt enyhítő körülményeket túlzott mértékben vette figyelembe. Mindenképpen indokolt lett volna, hogy a vádlott által elkövetett erőszakos cselekményt – amely az ügyészség álláspontja szerint jelentős hátránnyal járt a szolgálatra és összeegyeztethetetlen a rendőri hivatásba vetett bizalommal – legalább végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztéssel szankcionálja a bíróság. Ezt támasztja alá az a körülmény is, amit mind a vádirat, mind pedig a bíróság ítélete rögzített a tényállásban, hogy a vádlott

által kifejtett erőszakos cselekménynek többen is szemtanúi voltak. A kiszabott pénzbüntetés nem alkalmas arra, hogy akár az elkövetőt, akár mást visszatartson hasonló jellegű cselekmények elkövetésétől. A bíróság – az ügyészi álláspont szerint eltúlzottan enyhe ítéletet hozva – úgy szabott ki pénzbüntetést, hogy az ügyészség a mértékes indítványban – beismerés esetére – minimálisan végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.419/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy a katonai tanács perrendszerű eljárásában a vádlott a vádirati történeti tényállást és minősítést nem vitató, bűnösségére kiterjedő és a tárgyalási jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdésének megfelelő végzésével törvényesen fogadta el, az ügydöntő határozatával a vádirati történeti tényállással és minősítéssel egyezően a vádlott bűnösségét a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében megállapította.

[5] Az ügyészi érvelés szerint a büntetéskiszabás keretében az elsőfokú katonai tanács csak a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményeket tárta fel és elmulasztotta súlyosító körülményként értékelni a vádlott terhére a hasonló jellegű hivatali büntettek elszaporodottságát, valamint azt a tényt, hogy a vádlott a bűncselekményt a neki kiszolgáltatott sértett sérelmére, több polgári személy jelenlétében követte el. A törvényszék katonai tanácsa a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonítva, anyagi törvényt sértően, a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja és a (3) bekezdése alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A hivatásrendjével alapvetően szembehelyezkedő vádlott esetében, akinek cselekménye alkalmas volt a rendőrségbe vetett állampolgári bizalom rombolására, a bíróság által kiszabott pénzbüntetés nem alkalmas a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérésére, nem szolgálja sem a generális, sem az egyéni prevenció érvényesülését. Az ügyészség álláspontja szerint mindezekre csak az ügyészi mértékes indítványban megjelölt, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása lehet alkalmas.

[6] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.79/2024/6. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlottal szemben pénzbüntetés helyett, a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a 36. §-a alapján szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésének alkalmazásával próbaidőre függeszse fel. Rendelkezzen arról, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a Btk. 38. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, valamint a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 35. § (2) bekezdésére figyelemmel fogház. Mellőzze az elsőfokú ítélet rendelkező részéből a pénzbüntetés kiszabására és a részletfizetésre vonatkozó rendelkezéseket. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[7] A védő az ügyészi fellebbezésre és a fellebbviteli főügyészség átiratára tett észrevételében előadta, hogy álláspontja szerint az enyhítő körülményeknek az elsőbíróság általi túlzott figyelembevételére vonatkozó hivatkozás alaptalan, a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés arányban áll az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a büntetés céljait kellően szolgálja.

[8] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírlata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti törvényi feltételek fennállása miatt tanácsülésen bírálta felül.

[10] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírlat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését.

[11] Az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg, az általa az előkészítő ülésen fogadosított törvényi figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak, a jogszabályi előírásoknak maradéktalanul megfeleltek.

[12] A vádlott a kioktatást követően a vádirattal egyezően a bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[13] Ennek megfelelően az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette, a beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják.

[14] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[15] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [6]-[9] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottat a vádirati minősítéssel egyezően, a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében mondta ki bűnösnek. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott hivatali bűncselekményét, annak minden tényállási eleme megvalósult.

[16] A másodfokú katonai tanács az ítélet [4] bekezdését annyiban egészíti ki a személyi körülmények tekintetében, hogy Terhelt1 vádlott hivatásos szolgálati viszonya a egyéb érdekelt1 vezetője 2023. július 6. napján kelt 06010-170/953-1/2023. számú parancsával 2023. július 7. napjával – a lemondására tekintettel megszűnt.

[17] Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdése figyelembe vételével tett eleget.

[18] Az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

[19] A törvényszék katonai tanácsa a bűnösségi körülményeket hiánytalanul tárta fel és rögzítette az ítélet [13] bekezdésében. Helyesen értékelte a vádlott javára a bűnösségre is kiterjedő, beismerő vallomást, a megbánó magatartást, azt, hogy édesanyja megélhetéséhez járul hozzá, továbbá, hogy a szolgálati jogviszonya a cselekmény elkövetése óta megszűnt. Súlyosító körülményként értékelte azonban a másodfokú katonai tanács – egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával – azt, hogy a hivatásrendjével alapvetően szembe helyezkedő vádlott cselekménye alkalmas volt az állampolgári bizalom rombolására, szem előtt tartva, hogy a vádlott a cselekményét több polgári személy jelenlétében követte el.

[20] Ezen túlmenően azonban még a fenti súlyosító körülmény értékelésével is, a bűnösségi körülmények összevetése alapján a másodfokú katonai tanács is úgy ítélte meg, hogy a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre és az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyára, továbbá arra is tekintettel, hogy a szolgálati viszonya lemondással megszűnt, így a jövőben hasonló bűncselekmény elkövetőjévé nem válhat, a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt szabály alkalmazásával kiszabott, a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésében írt pénzbüntetés szükséges, egyben elégséges is. A vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása még a végrehajtásának felfüggesztése mellett is a büntetési célokon túlmutató joghátrány lenne.

[21] Az elsőfokú katonai tanács által kiszabott pénzbüntetés napi tétel száma a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyához, míg egy napi étel összege a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaival arányban áll.

[22] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[23] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. november 28.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.II.79/2024/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.47/2025/6. számú végzése folytán 2025. november 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. november 28.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

.